

НАВАРРА В ЖИТТІ КАРМЕН ЕРНАНДЕС БАРРЕРА

(Ольвега 1930 – Мадрид 2016)



КОРОТКА БІОГРАФІЯ

Кармен народилася в Ольвезі (Сорія) 24 листопада 1930 року. Дитинство провела в Туделі (Наварра). Ще в дитинстві відчула місіонерське покликання під впливом духу св. Франциска Ксаверія. Вивчала хімію в Мадридському університеті. Місіонерське покликання реалізувала в Хав'єрі (Наварра), в «Інституті Місіонерок Христа Ісуса», а також вивчала релігієзнавство у Валенсії. У 1964 році вона познайомилася з Кіко Аргуельо в бараках Паломерас Альтас в Мадриді, і після досвіду проголошення Євангелія бідним вони розпочали Неокатекуменальну Дорогу, віддавши своє життя цій місії протягом більше 50 років по всьому світу. Вона мала величезну любов до Ісуса Христа, Церкви, Діви Марії, Папи, Літургії, Святого Письма та єврейського коріння християнства. Померла у Мадриді 19 липня 2016 року.

ТУДЕЛА

Кармен народилася у багатодітній родині, п'ятою з дев'яти братів і сестер. Її батьки, Антоніо і Клемента, переїхали з Ольвеги до Тудели. Мати повернулася до Ольвеги, щоб народити своїх дітей, які з'явилися на світ у селі, у своїх дідуся і бабусі. Через чотири дні після народження Кармен охрестили в парафіяльній церкві Санта-Марія-ла-Майор в Ольвезі. Але своє дитинство і юність, до 15 років, Кармен прожила в Туделі, місті на берегах Наварри, з багатими землями, на березі Ебро, де цвіте знаменитий сад Туделана. Це частина Каміно Якобео, яка збирає паломників із Середземномор'я, які

йдуть за руслом Ебро, поки не досягнуть Французького Шляху. Тоді Тудела була частиною дієцезії Тарасона. У 1940-х тут було чимало релігійних орденів, як чоловічих, так і жіночих. Існували два приватні освітні центри, які були в основному Товариством Марії для жінок, де навчалася Кармен, та Товариством Ісуса для чоловіків.



Церква Товариства Марії в Туделі

Єзуїти, місіонери багатьох країн світу, коли проїжджали через Туделу, відвідували сусідню школу Товариства Марії і захоплювали дівчат своїми місіонерськими розповідями, які супроводжувалися презентаціями. Саме з цих зустрічей народилося місіонерське покликання Кармен, покликання, яке почалося ще в 5 років. По дорозі до школи, вона часто заходила до собору Святої Марії, щоб відвідати Пресвяті Дари. Цей храм знаходився на півдорозі між її домом і школою; вона входила в одні двері, а виходила через інші. Вона щодня молилася в каплиці Святого Духа, стоячи на колінах перед Пресвятими Дарами. Вона сама каже, що саме в цій каплиці відчула покликання до місії, вперше почувши іспанською мовою Євангеліє про чудесний улов риби, а також проводила години адорації Ісуса у Пресвятих Дарах.

Після початкової школи, до 14 років, навчалася в середній школі, де дуже близько познайомилася з духовністю св. Ігнатія Лойоли і захопилася постаттю св. Франциска Ксаверія. Вона часто говорила: *«Я пізнала св. Франциска Ксаверія, раніше, ніж св. Павла»*. Відтак, Франциск Ксаверій та Індія стали її місіонерським ідеалом. Євангелізація була для неї самим життям Церкви, «новим одягом», який зодягне її на все життя глибокою любов'ю до Христа і місії.

У 1945 році сім'я переїхала до Мадрида. Там вона продовжила навчання за бажанням батька, поки не отримала ступінь з хімії у віці 21 року. Вона почала працювати переважно в сімейній нафтовій компанії в Андухарі. Згодом покинула усе і переїхала до Хав'єра.



Каплиця Святого Духа в кафедральному соборі Тудели

ХАВ'ЄР

Хав'єр – невелике містечко за 55 км на схід від Памплони. Це батьківщина святого Франциска Ксаверія, який народився в 1506 році в однойменному замку і є покровителем місій. Під час навчання в Парижі він приєднався до групи, яку зібрав святий Ігнатій Лойола для свого проекту заснування ордену єзуїтів. Висвячений на священника в Римі, в 1541 році він вирушив на Схід, де протягом 10 років невтомно євангелізував Індію та Японію, на повернувши багатьох до віри. Він помер 3 грудня 1552 року на острові Шанчуань, біля воріт Китаю, так і не здійснивши своєї мрії – євангелізувати його. Він був канонізований 12 березня 1622 року. Він є співпокровителем Наварри разом із святим Ферміном. Бог привів Кармен до Хав'єра у таємничий спосіб, як вона сама зізнається. Кілька разів вона намагалася стати місіонеркою, але батько не дозволяв їй цього. Коли досягла повноліття, вона поїхала до Памплони, а звідти до Хав'єра, і батько не зміг її втримати. Вона розповідала, що їхала потягом з хлопцями, які, розмовляючи про своє життя, дуже здивувалися, коли вона сказала їм, що їде до Хав'єра, щоб стати місіонеркою. Її вигляд і манера говорити, викликали у них скептицизм: *«Ти – монашка?»* Там вона вступила до Інституту Сестер Місіонерок Христа Ісуса, який був заснований у 1944 році за підтримки єпископа Марселіно Олачеа та за натхненням єзуїтського місіонера о. Доменсайна. Доменсайн побачив зручність, щоб перенести на свою місію в Японії чудову церковну роботу, яку виконує тут група жінок з «Католицької дії». Молоді люди з ясним покликанням допомагати місіонерам. Це покликання було немов якийсь спалах. Народився новий, більш гнучкий і

ефективний місіонерський стиль: «*дівчата, вільні для місії там, де Церква їх потребувала*». Вона згадує цей час з вдячністю Господу і як осередок молитви і безмірних благодатей, розради і відкриття Святого Письма, з воістину сильним духом.

Кармен приєдналася до Згромадження Місіонерок Христа Ісуса 1 квітня 1954 року. Як розповідає її товаришка, сестра Лолі Гомес, її дуже цінували за внутрішній динамізм, сердечність, близькість і добрий гумор. Після шести місяців постулату, 3 жовтня, на свято св. Терези від Дитятка Ісуса за старим календарем, вона вступила до новіціату і прийняла постриг в базиліці Хав'єра під ім'ям Марія дель Кармен де Хесус.



Гравюра святого Франциска Ксаверія на тлі замку

Крім звичайних трьох обітів убогості, цнотливості і послуху, вони сповідували четвертий обіт – посвячення місям, який захопив Кармен, оскільки був відповіддю на її палке місіонерське покликання. Це був час новіціату, час смирення і простоти, час підготовки до того, щоби бути корисними в місії; час навчання місіології, релігії, сестринської справи, медицини або іноземних мов; час багатьох годин праці і молитви: вони молилися всі святі години, *Oficio parvo*, вервицю і молитву перед Пресвятими Дарами. Ці дні, дні Хав'єра, в яких Кармен живе в умовах суворої дисципліни, є часом жертвовності, смирення, радості і заручин з Ісусом Христом. Інтенсивні і рясні побачення з Ісусом, які мали свій особливий момент благодаті в ніч з 6 на 7 вересня 1956 року. Перед складанням обітів вони мали цілий місяць духовних вправ. А на третьому тижні, присвяченому Страстям, її дуже вразили зречення святого Петра від Ісуса Христа. Вона провела цілу ніч, думаючи про те, що якби святий Петро замість того, щоб сказати: «*Не відречуся від Тебе*», попросив би Господа: «*Не дай мені відректись від Тебе*», то Він би дав йому це зробити. З цією думкою вона лягла

спати, і їй приснився сон, в якому вона побачила Ісуса Христа, який сказав їй: «*Ти, йди за мною!*» І Кармен, побачивши Ісуса Христа, спробувала піти за Ним, але побачила, що це безумство. І знову каже до неї: «*Ти, йди за мною!*» І вона вийшла з Ісусом Христом через вікно і опинилася в порожнечі; і почала опускатися з дедалі більшою швидкістю, у страхі, боячись, що її розчавить; і почула голос Ісуса Христа, який промовив до неї: «*Чи не казала ти, що хочеш йти за мною?*». Тоді вона сказала «*Так*» і увійшла в смерть. У той самий момент вона опинилася у піднесенні, у славному, дивовижному піднесенні, з великим, ні з чим незрівняним відчуттям насолоди і благополуччя. Це було блаженство, перебування на небесах позаду Господа, піднесення, поки вона не сказала: «*Досить, досить!*». Вона прокинулася, скуштувавши те, що було справжнім «блаженством» небес. Вона смакувала це вознесіння протягом цілого місяця, відчуваючи насолоду, яка ніби ніколи не закінчиться: це були небеса, Боже володіння, Вічне Життя. Кармен скаже, що цей сон ніколи не забудеться, бо він подарував їй Таїнство Пасхи: кенозис і воскресіння, як світло, яке завжди супроводжувало її в подіях її життя.



**Будинок новіціату сестер Місіонерок.
Сьогоднішня автостоянка перед замком.**

Після цього досвіду вона завершила дворічний новіціат. 3 жовтня 1956 року склала тимчасові обіти на церемонії, яку провів єпископ Олачеа. Восени 1957 року поїхала до Валенсії, щоб продовжити богословські студії. Нарешті, після багатьох подій, вона здійснила провіденціальне паломництво до Святої Землі. Там вона відкрила для себе духовність Історії Спасіння. Пізніше вона знайде своє служіння Церкви як мирянка з Кіко Аргуельо, розпочавши разом Неокатекуменальну Дорогу з о. Маріо.

ІНШІ ВІЗИТИ КАРМЕН ДО НАВАРРИ

Кармен двічі відвідала Наварру. Перший раз – 22 вересня 1980 року з нагоди будівництва Неокатекуменального центру в Памплоні. Вона приїхала з Кіко Аргуельо і отцем Маріо, яких супроводжували екіпа ітинерантів отця Антоніо Гонсалеса і Фелікса Віллегаса. Вони відвідали будівельний майданчик і внесли необхідні зміни.

Другий візит відбувся 6 листопада 1982 року з нагоди візиту Івана Павла II до Іспанії. Кіко і Кармен скликали всіх ітинерантів Іспанії на Місіонерський день. Це був важкий день з точки зору погоди, але втішний з точки зору віри. Наступного дня, в неділю, вони відсвяткували Євхаристію в каплиці парафії Сан-Фермін разом з вищезгаданою екіпою ітинерантів та екіпою Центру.

ХРИСТОС ХАВ'ЄРА

Кармен жила в душі молитви. Її зворушувала молитва перед Христом Хав'єра, що знаходиться всередині замку, який солодко посміхається перед картинами танцю смерті – вісьмома скелетами, які не мають над ним влади, і які не знають цієї Доброї Новини: Є дороги на Хресті, смерть переможена в Ісусі Христі!



**«Хто не молився перед Христом Хав'єра,
не знає, що таке молитва»
(Кармен)**

Тексти з книги
«Кармен Ернандес. Біографічні нотатки», А. Кайуєла, ред. La BAS,
та у співпраці з отцем М. Фламаріком.